

[Sander]

fremtiden, men vi vil gerne være med til at debattere den og præge den.

Ingerlise Koefoed (SF):

Medieforskeren Preben Sepstrup har for nylig udsendt en bog, der hedder »Det elektroniske samfund: en sag for eksperter? – eller kan vi andre være med?«. Den kunne have heddet »Informationssamfundet: en sag for eksperter? – eller kan vi andre være med?« Det er det, debatten her i dag drejer sig om. Bliver dette en sag for eksperter, for dem, der har uddannelse, der har tid, der har mulighed for at sætte sig ind i det – og dermed måske også for at manipulere – eller bliver det en sag, hvor man inddrager befolkningen, inddrager befolkningens synspunkter og fortæller befolkningen, hvad dette kan blive til?

Sagen er jo den, som det også blev sagt under den forrige debat, at det her kan medføre en større opsplitning af samfundet, men det kan også, rigtigt tilrettelagt, give mennesker bedre muligheder, bedre ytringsmuligheder og bedre arbejdsmuligheder. Det kan medføre isolation, men det kan også medføre nye fællesskaber.

Hvis man tænker på sådan noget teknologisk udstyr som det, man nu kan bruge til gamle, til ældre, der bor i deres eget hjem, så kan man lave nogle udmærkede overvågningsapparater, som gør, at hvis den ensomme gamle falder, kan han eller hun hurtigt tilkalde hjælp. Nøjes man med det, fordi man nu har fået den teknologi, så har man isoleret og fremmedgjort den gamle endnu mere for samfundet, end han eller hun er i forvejen. Bruger man overvågningsudstyret sammen med anden pleje, sammen med besøg af mennesker, sammen med andre levende tilbud, så er det fint. Men alt det er jo noget, vi skal diskutere, alt det er noget, befolkningen har behov for at høre noget om, behov for at deltage i diskussionen om, behov for at deltage i beslutningsprocesserne om. Derfor har vi ønsket at få nedsat dette oplysningsudvalg.

Jeg vil godt som eksempel på de grupper, som dette kan bruges til enten at isolere, at gøre mindre ligestillet eller at gøre mere ligestillet med andre, fremhæve de handicappede, invaliderne. Jeg har for ikke så længe siden stillet spørgsmål både til industrimini-

steren og undervisningsministeren om, hvordan man vil tilrettelægge den ny teknologi, sådan at det bliver til størst mulig gavn for de handicappede, og jeg har fået ret positive svar både fra industriministeren og undervisningsministeren. Der synes at være en forståelse for, at de handicappede ikke alene skal have udviklet noget bedre udstyr, men også skal være med til selv at bestemme, hvordan det udstyr skal laves, selv at bestemme, hvordan tingene skal fungere. Jeg ville ønske, at man i forbindelse med alt det her og i forbindelse med den oplysningskampagne, som jeg mener må komme, ville nedsætte en gruppe af handicappede, som kunne formulere deres krav, som kunne gå ud i befolkningen og fortælle, hvad deres ønsker var. Jeg beder under alle omstændigheder om – hvad enten det ene eller det andet forslag nu bliver til noget – at vi i det tværgående udvalg tager de handicappedes problemer i denne forbindelse som i andre forbindelser op til alvorlig overvejelse.

For et års tid siden fremsatte SF blandt andre forslag, vi har fremsat for blinde og svagsynede, et forslag om dagblade på lyd for de blinde. Forslaget blev desværre afvist. Vi kommer nok igen med det. Men der skete noget samtidig, som gjorde, at man synes, de blinde blev endnu mere svigtede end ved, at man ikke ville vedtage dette forslag herinde. Samtidig kom nemlig teletekst, og det betød, at de blinde og svagsynede kunne komme i kulturudvalget og sige: ikke alene er vi dårligt stillet informationsmæssigt, fordi vi ikke kan få dagblade på lyd, men vi er blevet endnu dårligere stillet informationsmæssigt nu, for nu kan de seende ud over den daglige avis også få teletekst på deres TV.

Det er kun et eksempel, men det er et eksempel på, at det er vigtigt i de overvejelser, man gør sig, at sikre, at de mennesker, der egentlig har det meget svært, og som måske aldrig kan blive helt ligestillet med andre, i hvert fald ikke bliver glemt i den diskussion, den debat, den oplysningskampagne, vi skal have om disse ting.

Lone Dybkjær (RV):

Jeg skal først sige, at vi er enige med fru Ritt Bjerregaard i, at det ville være rimeligt at nedsætte et tværgående udvalg, der kan tage en række af disse forslag op og behand-